

מקור המאמר בזהר פרשת תוריע דף נו ע"ב - נו ע"א
שמירת הלשון, וחיוב לדבר דבורים טובים

וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נְשִׁמַת חַיִּים - זו
הנשמה הקדושה שנמשכת
מאותם החיים שלמעלה. ויהי
האדם לנפש חיה, אדם נכלל
בנפש הקדושה, מהחיה
העליונה שהוציאה הארץ,
שכתוב (שם א) תוצא הארץ
נפש חיה, הנפש של החיה
העליונה ההיא.

השלמה מההשמטות סימן ו'

שכתוב תוצא הארץ נפש
חיה, נפש של אותה חיה
עליונה, ומשום שהנפש חיה
הזו היא קדושה עליונה,
כשהארץ הקדושה מושכת
אותה לתוכה ונכללת בה,
אזי קוראים לה נשמה.

ובא ראה, בכל זמן שאדם
הולך בדרך אמת, ופיו
ולשונו מדברים דברים
קדושים, בתפלה ובתורה,
הנשמה הזו נדבקת בו, הוא
אהוב של רבונו, כמה
שומרים שומרים עליו מכל

הצדדים, רשום הוא לטוב למעלה ולמטה, והשכינה הקדושה שורה עליו. וזוהי שעולה
למעלה ומדברת לפני המלך הקדוש, ונכנסת לכל השערים, ואין מי שימחה בידה. ועל

וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נְשִׁמַת חַיִּים, דָּא נְשִׁמַתָּא קַדִּישָׁא,
דְּאֵתְמִשְׁכָּא מֵאֵינוֹן חַיִּים דְּלַעִילָא. וַיְהִי
הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה, אָדָם אֶתְכַלִּיל בְּנֶפֶשׁא קַדִּישָׁא,
מִחַיָּה עֲלָאָה דְּאֶפִיקַת אֶרְעָא דְכַתִּיב, (בראשית
א) תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה, נֶפֶשׁ דִּהְיָא חַיָּה עֲלָאָה.

השלמה מההשמטות (סימן ו)

דְּכַתִּיב תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה, דִּהְיָא חַיָּה
עֲלָאָה. וּבְגִין דִּהְיָא נֶפֶשׁ חַיָּה אִיהִי
קַדִּישָׁא עֲלָאָה, כִּד אֶרְעָא קַדִּישָׁא מְשַׁכָּא לָהּ
בְּגוּוּהּ וְאֶתְכַלִּילַת בֵּיהּ, כִּדִּין קָרִינוּן לָהּ נְשָׁמָה.

וְתָא חַיָּו, בְּכָל זְמַנָּא דְּבַר נֶשׂ אָזִיל בְּאוֹרַח קְשׁוּט,
וּפּוּמִיהּ וְלִישְׁנִיהּ מְמַלְלָן מִלִּין קַדִּישִׁין
בְּעֻלּוּתָא, בְּאוֹרֵייתָא. הָאִי נְשִׁמַתָּא אֶתְדַבְּקַת בֵּיהּ,
רְחִימָא הוּא דְמֵאֲרִיָּה. כְּמָה נְטוּרִין נְטוּרִין לִיָּה מְכָל
סְטָרִין. רְשִׁימָא הוּא לְטַב לְעִילָא וְתָתָא וְשְׁכִינְתָא
קַדִּישָׁא שְׂרִיָּא עֲלוּי. וְדָא הִיא דְסִלְקָא לְעִילָא
וּמְמַלְלָא קָמִי מְלַכָּא קַדִּישָׁא וְעִילָא בְּכָל תְּרַעִין

וְלִית דְּיִמְחֵי בִידְהָא. וְעַל דָּא אֶתְקַרֵי רוּחַ מְמַלְלָא.
 דְּהָא כָּל שְׂאָר נְפֻשְׁתָּא (נְפֻשְׁתָּאן) לִית לוֹן רִשׁוּ
 לְמַלְלָא קָמִי מַלְכָּא בְּרַ הָאִי.

וּבְזִמְנָא דְאִיהוּ אֲסֵטִי אֲזִרְחוּי וְשִׁפּוּוֹתִיהּ וְלִישְׁנִיהּ
 מְמַלְלָן מִלִּין בִּישִׁין, שְׂכִינְתָּא אֲסִתְלַקַּת
 מִצִּיהּ וְנִשְׁמַתָּא קַדִּישָׁא אֲתַעְבְּרַת מִצִּיהּ וְלֹא
 אֲתַדְבַּקַת בֵּיהּ. וּמִסְטְרָא דְחַוְיָא בִישָׁא תְקִיפָא
 אֲתַעַר רוּחָא חָדָא דְשָׁט וְאֲכִיל בְּעַלְמָא, דְּלֹא
 שְׂרִיָּא אֶלָּא בְּאַתְרֵי דְקְדוּשָׁה עֲלָאָה אֲסִתְלַקַּת מִתַּמָּן.
 וְאִינוּן מִלִּין סְלָקִין לְאַתְרֵי דְחַוְיָא בִישָׁא, דְּכֻלָּא
 לְאַתְרֵיהּ אֲתַהֲדַר. וּבִשְׁעַתָּא דְסְלָקִין, כֻּלָּא מְכַרְיִין
 וְאַמְרִין אֲסִתְלָקוּ סוּחְרֵינִיהּ דְמַלְכָּה בִישָׁא דְפְלַגְיָא.
 פְּנוּן אֲתַר לְאַרְחֵיהּ דְחַוְיָא תְקִיפָא.

וְהֵיא נְשָׁמָה סְלָקָא בְּכִסּוּפָא, בְּעָאקוּ דְכֻלָּא. וְלֹא
 יְהִיבִין לָהּ אֲתַר לְמַלְלָא כְּמַלְקֵדְמִין. וּכְדִין
 חַוְיָא אֲזִדְמִין. וְכַד הֵיא הֵיא מַלְכָּה בִישָׁא סְלָקָא
 בְּאֲזִרְחִין יְדִיעָאן וְשְׂאֵרֵי קָמִי דְחַוְיָא תְקִיפָא כְּמָה
 רוּחִין מִתְעַרִין בְּעַלְמָא וְרוּחָא נְחָתָא מִהֵהוּא
 סְטְרָא, וְאֲשַׁבַּח דְּהֵהוּא בְּרַ נָשׁ אֲתַעַר לִיהּ בְּמַלְכָּה
 בִישָׁא. וְהָא רוּחָא מְמַלְלָא קַדִּישָׁא אֲתַעְבְּרַת מִצִּיהּ,
 כְּדִין שְׂרִיָּא עֲלוּי וְסְאִיב לִיהּ, וּכְדִין הוּא סְגִיר

הַקְּשָׁה, כְּמָה רוּחֹת מִתְעוֹרְרוֹת בְּעוֹלָם, וְרוּחַ יוֹרְדַת מֵאוֹתוֹ הַצַּד, וּמוֹצֵאת שְׂאוֹתוֹ אָדָם עוֹרֵר
 אוֹתָהּ בְּדַבּוּר רָע, וְהֵרִי הָרוּחַ הַמְּדַבֵּרַת הַקְּדוּשָׁה עֲבָרָה מִמֶּנּוּ, אֲזִ שׁוֹרָה עָלָיו וּמְטַמְּאת אוֹתוֹ,

זֶה נִקְרֵאת רוּחַ מְדַבֵּרַת,
 שְׂהֵרִי לְכָל שְׂאָר הַנְּפֻשׁוֹת
 (נְפֻשׁוֹתֵינוּ) אֵין רִשׁוֹת לְדַבֵּר
 לְפָנֵי הַמַּלְךְ פֶּרַט לְזוּ.

וּבְזִמְן שֶׁהוּא מְסֻטָּה אֶת
 דְּרַכּוּי, וְשִׁפְתוֹתָיו וְלִשׁוֹנוֹ
 מְדַבְּרִים דְּבוּרִים רָעִים,
 הַשְּׂכִינָה מְסִתְּלַקַּת מִמֶּנּוּ,
 וְהַנְּשָׁמָה הַקְּדוּשָׁה עוֹבְרַת
 מִמֶּנּוּ וְלֹא נִדְבַקַת בּוֹ. וּמִצַּד
 שֶׁל הַנְּחָשׁ הָרַע הַקְּשָׁה
 מִתְעוֹרְרַת רוּחַ אַחַת
 שֶׁמְשׁוֹטְטַת וְאוֹכֶלֶת בְּעוֹלָם,
 שְׂאֵין שׁוֹרָה אֶלָּא בְּמָקוֹם
 שֶׁקְדוּשָׁה עֲלִיוֹנָה הִסְתְּלָקָה
 מִשָּׁם. וְאוֹתָם דְּבוּרִים עוֹלָמִים
 לְמָקוֹם הַנְּחָשׁ הָרַע, שֶׁהַכֹּל
 חוֹזֵר לְמָקוֹמוֹ. וּבִשְׁעָה
 שֶׁמְעֵלִים, הַכֹּל מְכַרְיִים
 וְאוֹמְרִים: הִסְתְּלָקוּ מִסְּבִיבּוֹ
 שֶׁל הַדְּבוּר הָרַע שֶׁל פְּלוֹנִי!
 פְּנוּ מָקוֹם לְדַרְכּוֹ שֶׁל הַנְּחָשׁ
 הַקְּשָׁה!

וְאוֹתָהּ נְשָׁמָה עוֹלָה בְּבוּשָׁה
 וּבְצִרַת הַכֹּל, וְלֹא נוֹתְנִים לָהּ
 מָקוֹם לְדַבֵּר כְּמִקְדָּם, וְאֲזִ
 מִזְדְּמָן הַנְּחָשׁ. וּכְשִׂאוֹתוֹ
 הַדְּבוּר הָרַע עוֹלָה בְּדַרְכִים
 יְדוּעוֹת וְשׁוֹרָה לְפָנֵי הַנְּחָשׁ

וְאִתְּפָנִים בְּבִשְׂרִיהָ בְּחִיזוֹ דְאֲנָפוּי בְּכֻלָּא. וְעַל דָּא
 כְּתִיב (משלי כא) שׁוֹמֵר פִּיּוֹ וּלְשׁוֹנוֹ שׁוֹמֵר מְצֻרוֹת נַפְשׁוֹ.
 נַפְשׁוֹ וְדָאִי, הֵהִיא דְהוּוּה מְמַלְלָא אֶתְעֵבִידַת
 מִשְׁתּוּקָא בְּגִין מְלוּלָא בִישָׂא וּכְפָה דְעוֹנְשָׂא דְבַר
 נֶשׂ בְּהֵאִי, בְּגִין מְלָה בִישָׂא, כְּדִ עוֹנִישִׂיה בְּגִין מְלָה
 טַבָּא (דְאֵתְנִי לִידִיה דִּיכִיל לְמַלְלָא וְלֹא מְלִיל): (עד כאן מההשמטות).

תָּא חַיִּי, בְּכָל זְמַן וּמְנָא דְהֵאִי נִשְׁמַתָּא קְדִישָׂא,
 אֶתְדַבְּקַת בֵּיהּ בְּבַר נֶשׂ. רְחִימָא הוּא
 דְמְאִרִיה. כְּמָה נְטוּרִין נְטוּרִין לִיה מְכָל סְטֵרִין,
 רְשִׁימָא הוּא לְטָב לְעֵילָא וְתַתָּא, וְשְׂכִינְתָּא קְדִישָׂא
 שְׂרִיא עֲלוּי.

וּבְזִמְנָא דְאִיהוּ אֲסֵטִי אֲרַחֲוִי, שְׂכִינְתָּא אֶסְתַּלְקַת
 מִצִּיהָ, וְנִשְׁמַתָּא קְדִישָׂא לָא אֶתְדַבְּקַת
 בֵּיהּ. וּמִסְטָרָא דְחַוּיָא בִישָׂא תְקִיפָא, אֶתְעַר רֹחָא
 חַד, דִּשְׁט וְאִזִּיל בְּעֵלְמָא, דִּלָּא שְׂרִיא אֱלָא בְּאַתֵּר
 דְקְדוּשָׂה עֲלָאָה אֶסְתַּלַּק מִתַּפָּן. וּכְדִין אֶסְתַּאֲב בַּר
 נֶשׂ, וְאֶתְפָּנִים בְּבִשְׂרִיהָ, בְּחִיזוֹ דְאֲנָפוּי בְּכֻלָּא.

וְתָא חַיִּי, בְּגִין דְהֵאִי נֶפֶשׁ חַיָּה אִיהִי קְדִישָׂא
 עֲלָאָה, כִּד אֲרַעָא קְדִישָׂא מִשְׁכָּא לָהּ,
 וְאֶתְכִלִּילַת בְּגוּוּהָ, כִּדִּין קְרִינָן לָהּ נִשְׁמָה. וְדָא הוּא

וּבֵא רְאָה, מִשׁוּם שְׁנַפֶּשׁ חַיָּה הַזֶּה הִיא קְדוּשָׁה עֲלִיּוֹנָה, כְּשִׁמוּשְׁכַת אוֹתָהּ הָאָרֶץ הַקְדוּשָׁה
 וְנִכְלָלַת בְּתוֹכָהּ, אִז קוֹרְאִים לָהּ נִשְׁמָה, וְזוֹ הִיא שְׁעוּלָה לְמַעְלָה וּמִדְּבַרְתָּ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ,
 וְנִפְגָּם בְּבִשְׂרוֹ בְּמִרְאָה פָּנָיו בְּכָל.

וּבֵא רְאָה, מִשׁוּם שְׁנַפֶּשׁ חַיָּה הַזֶּה הִיא קְדוּשָׁה עֲלִיּוֹנָה, כְּשִׁמוּשְׁכַת אוֹתָהּ הָאָרֶץ הַקְדוּשָׁה
 וְנִכְלָלַת בְּתוֹכָהּ, אִז קוֹרְאִים לָהּ נִשְׁמָה, וְזוֹ הִיא שְׁעוּלָה לְמַעְלָה וּמִדְּבַרְתָּ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ,

דְּסִלְקָא לְעֵילָא, וּמְמַלְלָא קָמִי מַלְכָּא קֳדֵי־שָׂא, וְעֵיילָא בְּכָל תַּרְעִין, וְלִית דִּימְחֵי בִידְהָא. וְעַל דָּא אֲתִקְרִי רוּחָא מְמַלְלָא, דִּהָא כָּל שְׂאֵר נַפְשָׁתָא לִית לֹזַן רִשׁוֹ לְמַלְלָא קָמִי מַלְכָּא, בַּר הָאִי.

וְעַל דָּא אֲוֵרִייתָא אֲכַרְיִית וְאֵמַרְתָּ, (תהלים לד) נְצוֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרַע וְגו', וּכְתִיב (משלי כא) שׁוּמֵר פִּיּוֹ וּלְשׁוֹנוֹ וְגו', בְּגִין דְּאִי שְׂפּוֹתֶיהָ וְלִישְׁנֶיהָ מְמַלְלִין מְלִין בִּישׁוּן, אֵינּוּן מְלִין סְלִקִין לְעֵילָא, וּבְשַׁעְתָּא דְּסִלְקִין, כִּלְאֵי מְכַרְיִין וְאֵמַרִין אֲסִתְלָקוּ מִסּוּחַרְגִינְהָ דְּמַלְאָה בִישָׂא דְּכַלְנִיָּא, פְּנוּן אֲתֵר לְאַרְחִיָּה דְּחֻיָּא תְּקִיפָא. כִּדִּין נִשְׁמַתָּא קֳדֵי־שָׂא אֲתַעֲבָרָא מִנִּיהָ וְאֲסִתְלָקְתָּ, וְלֹא יִכְלָא לְמַלְלָא, כִּמְהָ דְּאֵתְּ אֵמַר (תהלים ט) נְאֻלְמַתִּי דּוּמִיָּה הַחֲשִׁיתִי מֵטוֹב.

וְהֵיאֵא נִשְׁמַתָּא סְלִקָּא בְּכִסּוּפָא, בְּעָאקוּ דְּכִלְא, וְלֹא יְהִבִין לָהּ אֲתֵר כְּמַלְקֵי־דְּמִין. וְעַל דָּא כְּתִיב, שׁוּמֵר פִּיּוֹ וּלְשׁוֹנוֹ שׁוּמֵר מְצָרוֹת נַפְשׁוֹ. נַפְשׁוֹ וְדֵאִי הֵיאֵא דִּהְיוֹת מְמַלְלָא, אֲתַעֲבִידַת מִשְׁתּוּקָא, בְּגִין מְלוּלָא בִישָׂא. וּכְדִין חֻיָּא אֲזִדְּמִן, דְּכִלְא לְאַתְרִיָּה אֲתַהֲדֵר, וְכֹד הֵיאֵא מְלָה בִישָׂא סְלִקָּא בְּאֲוֵרְחִין יְדִיעֵן, וְשָׂאֲרֵי קַמִּיָּה דְּחֻיָּא תְּקִיפָא, כִּמְהָ רוּחִין מִתְעַרְיִין בְּעֵלְמָא, וְרוּחָא נִחְתָּא מֵהֵהוּא וְאֵז מְזִדְּמִן הַנְּחָשׁ, שְׁהַכֵּל חוּזַר לְמִקּוּמוֹ, וְכִשְׂאוֹתוֹ הַדְּבֹר הָרַע עוֹלָה בְּדַרְכִים יְדוּעוֹת וְשׁוֹרָה לְפָנֵי הַנְּחָשׁ הַתְּקִיף, כִּמְהָ רוּחוֹת מִתְעוֹרְרוֹת בְּעוֹלָם,

וְנִכְנַסְתָּ בְּכָל הַשְּׁעָרִים, וְאֵין מוֹחָה בִּיָּדָהּ, וְעַל כֵּן נִקְרְאָת רוּחַ מְמַלְלָא, שְׁהֵרִי לְכָל שְׂאֵר הַנְּפִשׁוֹת אֵין רְשׁוֹת לְדַבֵּר לְפָנֵי הַמַּלְאָךְ, פֶּרַט לְזוֹ.

וְעַל כֵּן הַתּוֹרָה מְכַרְיָה וְאֵמַרְתָּ: (תהלים לד) נְצוֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרַע וְגו', וּכְתוּב (משלי כא) שׁוּמֵר פִּיּוֹ וּלְשׁוֹנוֹ וְגו'. מִשׁוּם שְׂאֵם שְׂפָתוֹתָיו וּלְשׁוֹנוֹ מְדַבְּרִים דְּבָרִים רָעִים, אֹתָם הַדְּבֹרִים עוֹלִים לְמַעְלָה, וּבְשַׁעְתָּה שְׂעוּלִים, הַכֵּל מְכַרְיִים וְאֵמַרִים: הַסִּתְלָקוּ מִסְּבִיב הַדְּבֹר הָרַע שֶׁל פְּלוּנִי! פְּנוּ מִקּוּם לְדַרְכּוֹ שֶׁל הַנְּחָשׁ הַתְּקִיף! אֵז הַנְּשָׁמָה הַקְּדוּשָׁה עוֹבְרַת מִמֶּנּוּ וּמִסִּתְלָקְתָּ וְלֹא יְכוּלָה לְדַבֵּר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים ט) נְאֻלְמַתִּי דּוּמִיָּה הַחֲשִׁיתִי מֵטוֹב.

וְאֹתָהּ הַנְּשָׁמָה עוֹלָה בְּבוֹשָׁה, בְּצָרָה שֶׁל הַכֵּל, וְלֹא נוֹתְנִים לָהּ מְקוּם כְּמִקְדָּם. וְעַל זֶה כְּתוּב, שׁוּמֵר פִּיּוֹ וּלְשׁוֹנוֹ שׁוּמֵר מְצָרוֹת נַפְשׁוֹ. נַפְשׁוֹ וְדֵאִי אֹתָהּ שְׁהִיתָה מְדַבְּרַת, נַעֲשֶׂתָה מִשְׁתַּקֶּת מִשׁוּם הַדְּבֹר הָרַע. וְאֵז מְזִדְּמִן הַנְּחָשׁ, שְׁהַכֵּל חוּזַר לְמִקּוּמוֹ, וְכִשְׂאוֹתוֹ הַדְּבֹר הָרַע עוֹלָה בְּדַרְכִים יְדוּעוֹת וְשׁוֹרָה לְפָנֵי הַנְּחָשׁ הַתְּקִיף, כִּמְהָ רוּחוֹת מִתְעוֹרְרוֹת בְּעוֹלָם,

וְרוּחַ יוֹרֵדֶת מֵהַצַּד הַהוּא, וּמוֹצֵאת אוֹתוֹ הָאִישׁ מְעוֹרָר אוֹתוֹ בְּדַבּוּר רָע, וְהָרוּחַ הַמְּמַלְלֵת הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה עוֹבֵרֶת מִמֶּנּוּ. אִזּוֹ שׁוֹרֶה עָלָיו וּמְטַמְּאת אוֹתוֹ, וְאִזּוֹ הוּא סָגוּר.

כְּמוֹ שֶׁעָנְשׁוּ שֶׁל הָאִישׁ הַזֶּה מִשׁוּם דְּבוּר רָע, כִּף עָנְשׁוֹ מִשׁוּם דְּבוּר טוֹב, שֶׁבֶּא לִידוֹ וַיְכַל לְדַבֵּר וְלֹא דִבֵּר. מִשׁוּם שֶׁפָּגַם אוֹתָהּ הָרוּחַ הַמְּמַלְלֵת, שֶׁהִיא מְתַקֶּנֶת לְדַבֵּר לְמַעַלְהָ וּלְדַבֵּר לְמַטָּה, וְהַכֵּל בְּקוֹדְשָׁהּ. כָּל שֶׁכֵּן אִם הָעַם הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ עֲקָמָה, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר לָהֶם וּלְהוֹכִיחַ אוֹתָם, וְשׁוֹתֵק וְלֹא מְדַבֵּר, כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ שְׁכַתוּב נִאֲלַמְתִּי דוּמְיָה הַחֲשִׁיתִי מְטוֹב וּכְאֲבִי נִעְפָּר.

נִעְפָּר בְּמַכּוֹת שֶׁל טְמֵאָה. וְזֶהוּ שֶׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ, מֶלֶכָה בָּזָה וּמִתְפַּנֶּה מִמֶּנּוּ, שְׁכַתוּב (תהלים פז) פָּנָה אֵלַי וַחֲנַנִּי. מַה זֶה פָּנָה אֵלַי? כְּמוֹ הַתְּחַבְּרוּ יַחַד כָּל אוֹתָהּ הַדֶּרֶךְ. וְאִזּוֹ עַד נִכּוֹן הַיּוֹם.

סָטְרָא, וְאֲשַׁבַּח דִּהֵהוּא בַר נָשׁ אֶתְעַר לִיָּה בְּמִלָּה בִּישָׁא, וְהָא רּוּחָא מְמַלְלָא קְדִישָׁא אֶתְעַבְרָא מִנִּיהּ, כְּדִין שְׂרִיא עָלוּי וְסָאִיב לִיָּה, וּכְדִין הוּא סָגוּר.

כְּמָה דְעוֹנְשָׁא דֵהָאִי בַר נָשׁ בְּגִין מִלָּה בִישָׁא. כִּף עוֹנֵשִׂיהָ בְּגִין מִלָּה טָבָא, דְקָאֲתִי לִידִיהָ, וַיְכִיל לְמַלְלָא, וְלֹא מְלִיל. בְּגִין דְפָגַם לְהֵהוּא רּוּחָא מְמַלְלָא, דֵהִיא אֶתְתַּקְנַת לְמַלְלָא לְעִילָא, וְלְמַלְלָא לְתַתָּא, וְכִלָּא בְקוֹדְשָׁהּ. כָּל שֶׁכֵּן אִי עֲמָא אֲזִלִּין בְּאוֹרְחָא עֲקִימָא, וְהוּא יְכִיל לְמַלְלָא לְהוּ וּלְאוּכְחָא לְהוּ, וְשִׁתִּיק וְלֹא מְלִיל, כְּמָה דְאֲמִינָא דְכַתִּיב, נִאֲלַמְתִּי דוּמְיָה הַחֲשִׁיתִי מְטוֹב וּכְאֲבִי נִעְפָּר.

נִעְפָּר בְּמַכּוֹתֵשׁוּן דְמִסְאָבוּתָא, וְדָא הוּא דְאָמַר דָּוִד (דף מ"ז ע"א) מֶלֶכָא אֶלְקִי בְהָאִי, וְאֶתְפָּנִי מִנִּיהּ, דְכַתִּיב, (תהלים כה) פָּנָה אֵלַי וַחֲנַנִּי. מַהוּ פָּנָה אֵלַי. כְּמָה דְאֶתְ אָמַר (במדבר יב) וַיִּפֶן אֶהָרֶן. נִחַתוּ רַבִּי חִיָּיא וְרַבִּי יוֹסִי, וְנִשְׁקוּתוּ. אֲזִדְּוּגוּ כַחֲדָא כָּל הַהוּא אוֹרְחָא, קָרָא רַבִּי חִיָּיא עָלֵיהוּ, (משלי ד) וְאֶרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר נִגְהָ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נִכּוֹן הַיּוֹם.

שְׁנַאָמַר (במדבר יב) וַיִּפֶן אֶהָרֶן. יָרְדוּ רַבִּי חִיָּיא וְרַבִּי יוֹסִי וְנִשְׁקוּתוּ. וְאֶרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר נִגְהָ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נִכּוֹן הַיּוֹם.